

MÁSOKÉRT EGYÜTT

Gemeinsam für andere

2021

69. évfolyam, 6. (889.) szám

ISSN 1026-2156

VI. szám

B Ú É K !

GemeindebriefDruckerei.de

K E D V E S O L V A S Ó K !

A 2022. évvel újat kezdünk és az újrakezdéssel együtt jár, hogy elgondolkodunk az idő múlásán. Hogyan telt ez az elmúlt naptári év és Isten milyen áldott pillanatokkal ajándékozott meg bennünket.

De hogyan is értelmezhető az idő múlása és annak fogalma keresztény szemmel?
Erre a kérdésre kaphatunk választ és nyerhetünk reményt az újrakezdéshez Wagner Szilárd lelkész írásán keresztül.

Gyülekezeti újságunk is természetes módon visszatekint Andorka Hanna felügyelőnk beszámolóján keresztül, mely összefoglalja az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet 2021. évét.

Páll Csilla művészettörténész pedig humorral és vidámsággal ismerteti meg mindnyájunkkal svéd, norvég, holland illusztrációkon keresztül más nemzetek „mesés ünnepeit“.

Az újrakezdéshez, az új naptári év elkezdéséhez pedig mi adhatna nagyobb erőt nekünk, mint Jézus Krisztus ígérete, amit éves ígénként kaptunk?

**„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el“
(Jn 6,37)**

Boldog új évet kívánok!

A szerkesztő

A M Í G I D Ő N K V A N . . .

Gyülekezeti lapunk utolsó száma 2021-2022 fordulóján jelenik meg. Ez a tény alkalmat ad arra, hogy ne csak az elmúlt év eseményeiről vagy az éppen csak megkezdődött esztendő várható kihívásairól gondolkozzunk el, hanem arról is, hogy mit jelent számunkra az idő, annak múlása az életünkben.

A mögöttünk hagyott karácsonyi ünnep rögtön utal arra, hogy az idő múlását nem egy mindig egyforma, kérlelhetetlen és megváltoztathatatlan folyamatként éljük meg. Az első karácsonyon ugyanis „betelt az idő“. Ez azt jelenti, hogy az évezredek, egyre türelmetlenebb várakozás után Isten létrehozott egy cezúrát a világtörténelem és ezzel együtt az idő folyásában: megszületett a Megváltó, Isten gyermeke Betlehemben. S ha ma bárki azt mondaná, hogy Jézus születésének a vallási pluralizmusban élő társadalmak számára ma már legfel-

jebb elenyésző jelentősége van, akkor erre csak az lehet az adekvát válasz, hogy a modern kor időszámítása mindennek ellenére még mindig kitart amellett a meggyőződés mellett, hogy Krisztus születésével valami jelentős dolog történt a világ eseményeinek folyásában.

Ebben a „betelt időben“ élünk mi magunk is 2000 évvel később, de semmiképpen sem céltalanul. Hiszen Jézus Krisztus nem csak a földi életével, illetve a közvetlenül azután történt feltámadással kapcsolatban változtatta meg a keresztény időfogalmat, hanem azt is kétséget kizáróan kimondta - szemben más, esetleg logikusabbnak hangzó véleményekkel -, hogy az idő nem végtelen. Az idők végén visszatérő Jézus Krisztus a keresztény reménység egyik fontos alapja, hiszen nem a földi életünk végességével számolunk csupán, hanem azzal is, hogy a világ időbeli lehetőségeinek meghatározása

sincs a kezünkben. Ez a tény még értékesebbé teszi a rendelkezésünkre álló időt.

Egy olyan időszakot hagytunk most magunk mögött, amelyben koncentrált módon, szinte napról-napra megszólalt az evangélium akár templomokban, médiumokban, sokszor személyes beszélgetésekben vagy családi találkozók alkalmával. Ki-ki a maga módján osztotta meg korábbi élményeit, hite egy-egy mozzanatát, és ezáltal ezek a helyzetek az igehirdetés alkalmaivá váltak - mégha sajátos formában is. Ezek a helyzetek sosem véletlenül adódnak. Sokkal inkább Isten kegyelmének gazdagságát fedezhetjük fel bennük, hiszen mások hite által is épülhet a hitünk, vagy ötleteket, biztatásokat kaphatunk arra nézve, hogy hogyan használhatunk ezekkel a kincsekkel mások életében.

Ebben az értelemben akár keresztény értelmezést is adhatunk annak a latin mondásnak, amely így szól: „*Tempora mutantur et nos mutamur in illis*“, azaz „*az idők változnak és mi is változunk bennük*“. A Szentírás számtalan helyen tanúskodik arról, hogy Istennek célja van minden ember létezésével, függetlenül attól, hogy ismerik-e Istent vagy sem. A cél ugyanis mindenkinél ugyanaz: Az ember megbízást kap arra, hogy részt vegyen Isten terveinek megvalósításában egy adott kor adott helyén. Ezért a pusztán létezésünk önmagában nem adhat boldogságot, az csak akkor lehet valóság, ha mindig keressük a közösséget Istennel, ha kutatjuk az akaratát saját magunkkal kapcsolatban. Bármilyen magabiztosnak is látszik valaki, valójában mindaddig elveszett és belül bizonytalan marad, amíg az élete egy pontján meg nem ismeri Isten szeretetét, amely Jézus Krisztusban megjelent a világban. Ez persze nem azt jelenti, hogy ne tudna valaki akár hosszú ideig is megmaradni az önámítás ravasz csapdájában, amelyben berendezhet magának egy igazi boldogságot és a világ eseményeitől független biztonságot soha nem adó világot... A karácsony

ezért olyan fontos ünnep, hiszen ekkor hallunk a legtöbbet a fordulóponttól, amely megváltoztatta a világot, és amely minden embert bekapcsolódásra hív. Mindig szép látni, amikor valaki megtalálja ezt a küldetést az életében, és gyakran maga is csodálkozik azon, hogy hogyan tudott korábban önként és tudatosan nélküle élni... Ez az Isten szeretetének csodája: Mindent felülmúl, amit korábban a világunkban láttunk, és egy új életet ajándékoz nekünk.

Ha ez így történik, vagy ennek reménysége egyszer csak reálissá válik a számunkra, akkor hirtelen kiszabadulhatunk a mindennapi aggodásokból, véget vethetünk az önigazoló pótcselekvéseknek és bizalommal nézhetünk a jövőbe. A tényben, hogy életünk és a világ ideje Isten kezében van, nem fenyegetést látunk többé, hanem azt, hogy Isten megteremti számunkra a boldog és kiegyensúlyozott kibontakozás lehetőségét a benne hívők közösségében csakúgy, mint a saját környezetünkben. Ha az elkövetkező időben ez lemondásokkal jár, esetleg drasztikus szakítást jelent korábbi szokásokkal és értékrendekkel, akkor az sem esik nehezünkre, mert - Istennek hála - egy azoknál sokkal nagyobb jelentőséggel bíró hatás ér bennünket.

Amikor a jövőbe tekint az ember, mindenkinek szüksége van bizalomra. Ha ilyenkor nem csak magunkra vagy más emberekre kell számítanunk, hanem a minket kísérő és életünkben megáldó Isten kezébe tehetjük le az előttünk álló évet, akkor ennél nagyobb biztonságban nem is lehetnénk. Hiszen akit Isten áldása kísér, aki az ő követségében jár ebben a világban, annak nem csak az örömét lesz kivel mindig megosztania, hanem a bajban sem vesz el a reménye.

Wagner Szilárd, lelkész

M E S É S Ü N N E P - Ü N N E P I M E S É K

Carl Larsson: Kislány svéd népviseletben a karácsonyfát díszíti.

1960 egyik ködös, szürke, decembervégi napján édesanyammal Ferihegyről a svédországi Göteborgba repültünk. Öt éves voltam és éppen lázas beteg. Gondolom, vírusos influenzám lehetett és igen elszomorított, hogy el kellett hagynunk a nagymamát és bátyámat, a megszokott családi lakásunkat és a külön élő papámat Budapesten. Hivatalos „engedéllyel” édesanyám férjhez mehetett egy svéd mérnökhez, aki hamarosan melegszívű és jóságos nevelőapám lett. Arra kért meg engem, hogy angolosan *Daddy*-nek szólítsam. Azonnal megtetszett nekem ez a vélt becenév, hiszen a Budapesten maradt *Apu* mellett senkit sem tudtam volna *Papá*-nak szólítani. Tehát *Daddy* várt minket a repülőtéren, hogy az öreg, piros bőrüléssel autójával a házához fuvarozzon minket a város egyik villanegyedébe. A szikrázóan tiszta, havas, dombos táj és a kétszintes épület izgalmasan új és csodás látványt nyújtottak. A családi ház tágas, világos szobái és izléses berendezése nyomban elbűvöltek minket, hiszen akkor éppen a szürke, latyakos és lehangoló nagyváros egyik bérházából érkeztünk. Nagy volt a kontraszt, mondhatom!

Ahogy beléptünk, a svéd karácsony derűs varázsa fogadott minket: a plafonig érő karácsonyfa, piros, arany díszekkel pompázott a nappali szoba sarkában. Alatta egy nagy *Yul-Bok*, egy szalmából készített karácsonyi kecske bakk, amelyet előtte még sosem láttunk. Mellette egy kis *Yul Tompten*, egy mesebeli kobold, a skandináv népi

hagyományok karácsonyi alakja. Most is, sok év-tizeddel később emlékszem a varázsos hangulatokra, amiket Göteborgban, a svéd gyerekek és az új rokonság között megélhettem a karácsonyi napok alatt és új év táján.

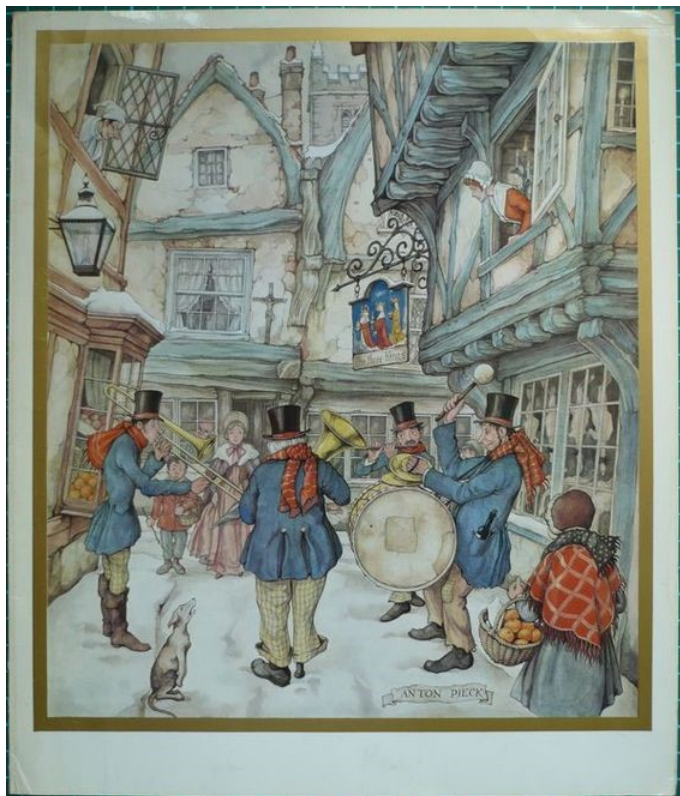
A tradicionális svéd életnek és a karácsonynak egyik legismertebb megörökítője **Carl Larsson** (1853 - 1919) festő és illusztrátor volt. Számtalan könyv, képeslap és naptár használta fel vidám, élénk ábrázolásait a mai napig. A sokgyermekes családapája „tipikusan svéd” életképeket festett, amelyek láttán az ember rögvést felderül és elmélyed a jelenetbe, mint egy szép meséskönyv illusztrációjába.

Yul Tompten másnéven *Nisse* egy piros sapkás manó, aki a hagyomány szerint házaknál és istállóknál él és elsősorban az állatokkal törődik. Ha nem jól bánnak vele az emberek, mindenféle huncutságot követ el vagy el is hagyja az udvart. Karácsonykor a bakkal együtt a Mikulást kíséri és segít az ajándékok előállításában. Ezért viszont, az adventi hetekben, kellő mennyiségű, finom tejberizzsel kell őt elkényeztetni.

Felgyógyulva én is egy sapkás karácsonyi manónak képzeltem magam, amikor már kimehettem a szomszéd gyerekekkel szánkózni a közeli domboldalra.

John Albert Bauer (1882-1918) svéd festő, mesés Yul Bok (1917)

Anton Piek (1895-1987) holland festő, mese illusztrátor

Gondolatban utazzunk tovább és nézzünk meg egy másik országból származó vidám illusztrációt ebből az évszaktól. A szilvesztert és az azt követő (jan.6.) epifániát (vizkeresztet) zenével szokták megünnepelni Európában. A fenti kép, egy négytagú rezes bandát ábrázol egy németalföldi városkában. A jobboldali házról kihajló cégér tábláján a *Három Királyokat* láthatjuk jelzésként, hogy vízkereszt napjáról van szó. A zenészeket hallgatja a városka apraja-nagyja, és még egy kiskutya is vonyítva vesz részt a hangzavarban. A girbe-gurba Fachwerk (favázás szerkezetű) házak ablakaiból egy hálósipkás bácsi és főkötős asszony néznek le a hóban álló zenészekre. A háttal álló tubás jobb lába hiányzik, a dobos zsebéből kikandikál a borosüvege. Mindnyájan fekete cilindert és piros-sárga mintás kötött sálát viselnek. A jobboldali kirakat üvege mögött libák lógnak fejjel lefelé és vele szemben narancsok és almák csalogatják a vásárlókat. Egy kislány kosarában viszi haza a déligyümölcsöket, de még egy kicsit hallgatja a zenét.

Anton Piek, a kép festője, igen közkedvelt illusztrátor volt a nosztalgikus meseábrázolásnak. Beszédesebb részleteivel a 19. századi holland és angol festőművészet tradíciójában marad és humorosan betekintést ad az emberek életébe.

Személyes kedvenceim közé tartozik két mesekönyv, melyeket csak ajánlani tudok minden szülőnek és nagyszülőnek felolvasásra a hosszú, sötét téli estéken.

Egyik a nagyon híres *Petterson és Findus történetei* karácsonykor, amelyeket **Sven Nordqvist** írt és illusztrált nagy humorral és kedvességgel. Egy idilli svéd faluban élő aglegény történetei rakoncátlan macskájával mindenkit megnevettetve tanít emberségre és barátságra.

A másik, a holland **Will Huygen** (1922-2009) író, (öt gyermek édesapja!) koboldokról törpékről szóló történetei, **Rien Poortvliet** (1932-1995) elbűvölő grafikáival. A skandináv, Nisse manó erdei életének „igaz történetét” láthatjuk aprólékos részletességgel. (Megjegyzés: Rien Poortvliet egy 1978-ban megjelent, Jézus életéről szóló könyvet is illusztrált: „He Was One of Us :The Life of Jesus of Nazareth” címmel).

A karácsonyi ünnepek kulturális fénypontja, amikor gyermekeinkkel **Csajkovszkij Diótörő** című balettjét nézzük meg az operában. A mesés történetet illusztrátorok is megfestették világszerte. Az alábbi karácsonyra szánt képen, kézműves manók fából készítenek egy vicsorgó diótörő figurát. Az ausztrál származású művész **Jim Harris** (*1955) ebben a jelentében ötvözi a közismert skandináv manókat E.T.A. Hoffmann világhírű történetével: *Diótörő és Egérkirály*.

BÚÉK minden kedves olvasónak !

Páll Csilla, művészettörténész

Jim Harris, Diótörő

É V É R T É K E L É S 2 0 2 1

Véget ér egy újabb év...

Ilyenkor karácsony előtt szoktunk elcsendesedni, az adventi gyertyák fényében elmerülni és elgondolkodni: hogyan telt ez az év?

A koronavírus járvány még mindig rányomja a bélyegét mindennapi életünkre. A szükséges korlátozó kormányzati intézkedések az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet életét is jelentősen befolyásolták. Az istentiszteletek Bécsben és Grácban több alkalommal elmaradtak, így például az év eleji ökumenikus istentiszteletet Bécsben és Grácban sem lehetett megtartani.

A személyes találkozás hiányában a virtuális tér adta lehetőségeket kihasználva igyekeztünk aktuális tartalmakat megosztani gyülekezetünk tagjaival. Honlapunkra feltöltött ígéhirdetésekkkel, valamint emailben, whatsappen és facebookon keresztül megosztott információkkal. Lelkészsünk, Wagner Szilárd prédikációit a www.evangelikus-at.com oldalon hallgathatják. Gyülekezeti újságunk a „Másokért együtt” idén is hatszor jelent meg és jutott el sok magyar családhoz. Szeretnénk ha az ingyenes lap minél több családhoz eljutna. Megrendelhető a honlapunkon kitölthető űrlap segítségével.

A már hagyománynak számító évadzáró gyülekezeti napot Bécsben június első vasárnapján - a gyülekezet legnagyobb öröme - sikerült megtartani. Grácban ökumenikus istentiszteletet és gyülekezeti kirándulást tartottak vasárnap, július 4-én. Az istentiszteletnek a graz-mariatrosti bazilika - adott otthont. Az istentisztelet után 34 felnőtt és 15 gyermek részvételével kirándulásra indultak, melynek célja a Griesbauer vendéglő volt, ahol gyerekek és felnőttek a lelki táplálék után jóllakhattak mindenféle földi jóval.

Az orgona határok nélkül című fesztivál keretében augusztus 25-én „Öröm és hála” mottóval a fertőmeggyesi (Mörbisch) evangélikus templomban lelkészsünk, Wagner Szilárd orgonán és Szabó László gitáron adták elő Bach, Vivaldi és Regondi műveit.

Idén Grácban két felnőtt konfirmandus, Pap Eszter Sára és Kiss Edina Rita tett tanúbizonyságot az evangélikus hit mellett az október 24-i és a november 21-i gráci istentiszteletek keretében.

Nagy örömönkre szolgál, hogy kis közösségünk gyarapodik!

Sajnos az év második felében végső búcsút kellett vennünk Fónyad Páltól – a gyülekezet korábbi lelkészétől-, és Takács Jánostól, presbiterunktől. Mennyei Atyánk elszólitotta őket közülünk, nagy úrt hagyva maguk után a földi világban. Emléküket szívünkben örökre megőrizzük.

A december elejére tervezett programok a járványügyi korlátozások miatt nem kerülhettek megtartásra. Így elmaradt a Bornemisza Péter Társasággal közösen szervezett hagyományteremtő „Advent a könyvtárban” és Fabiny Tamás elnökpüspök látogatása gyülekezetünkben és Szeitl Zita lektorunk beiktatása is. Az elmaradt lektori iktatást jövőre tervezzük bepótolni.

Kedves Testvérek! A pandémia mindannyiunktól áldozatot követel és a szabályok betartása is egyre nagyobb terhet jelent. Igaz mostanra nem csodálkozunk rajta, inkább kezdjük megszokni, de szeretnénk minél előbb visszakapni a járvány előtti életünket. Ezért kérek szépen mindenkit, hogy vállaljon felelősséget a járvány visszaszorításában és óvja saját magát és embertársait az ajánlott módon.

Minden nehézség ellenére bizakodva tekintünk a jövőbe: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr - békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11)

Higgyünk benne, amen!

A Presbitérium nevében áldott, szeretetteljes karácsonyt és békés, boldog új évet kívánok mindannyiunknak!

*Andorka Hanna
gyülekezeti felügyelő*

ISTENTISZTELETEK ÉS GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Nagy örömmel hívunk és várunk mindenkit istentiszteleteinkre és gyülekezeti alkalmainkra.

Kérjük Testvéreinket, hogy kövessék, olvassák és használják a gyülekezeti honlapunkon (www.evangelikus-at.com) és Facebook-oldalunkon (www.facebook.com/evangelikusat) megjelent tartalmakat. Az esetleges változásokról is itt tájékozódhatnak.

BÉCS – AUFERSTEHUNGSKIRCHE (Lindengasse 44a, 1070 Wien)

Február 6. 11. óra Istentisztelet

GRAZ – HEILANDSKIRCHE (Kaiser-Josef-Platz 9, 8010 Graz)

Január 23. 16 óra Ökumenikus istentisztelet-Kalvarienberg

Február 13. 16 óra Istentisztelet

KÖSZÖNET

Tisztelt Olvasók!

Most is, mint minden évben karácsonykor az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet (AMEGY) presbitériuma adakozásra hívja fel a „Másokért együtt“ olvasóit és evangélikus testvéreit, hogy lehetőségeikhez mérten támogassák gyülekezetünk fennmaradását, különös tekintettel a pandémiára.

„Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül" (Péld 11,25).

Adományait várjuk az IBAN AT70 1100 0002 3041 9100 számra, kérjük az utalásra írják rá:

„Spende AMEGY“.

Isten áldása és kegyelme legyen mindannyiunkkal!

A presbitérium nevében hálás köszönettel:

Andorka Hanna felügyelő

ELÉRHETŐSÉGEINK:

Lelkészi hivatal:

Capistrangasse 2/15 1060 Wien,

+43 (0) 677 62906270

E-mail: maegy.austria@gmail.com

Honlap: <https://www.evangelikus-at.com/>

Facebook: www.facebook.com/evangelikusat/

Impressum

Medieninhaber und Herausgeber:

Presbyterium der

Ungarischen Evangelischen Gemeinde

A.B. in Österreich A-1060 Wien,

Capistrangasse 2/15

Tel. +43 650 58 777 12,

E-mail: maegy.austria@gmail.com

Gefördert aus Mitteln der Volksgruppenförderung

Erscheinungsort: Wien

Verlagspostamt: A-1060 Wien

Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Richtung der Zeitung:

Informationen über die Tätigkeiten und

Veranstaltungen in der Pfarrgemeinde

Redaktion: Pfarrer Szilárd Wagner, Lektorin Zita Szeitl-Eibinger

Bankverbindung: Bank Austria, A-1011 Wien, Schottengasse 6.

IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW

A 2022. év igéje:

Jézus Krisztus mondja:

„Aki énhozzám jön,

azt én nem küldöm el“

(Jn 6,37)

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK

SZERETETTEL KÍVÁNUNK

BOLDOG ÚJ ÉVET!

